

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.351/2022/3.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;
Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;
Dr. Hajnal Péter bíró;
Dr. Heinemann Csilla bíró;
Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1
Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő
Cím3
eljáró ügyvéd: Dr. Deme János

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Konyhás Szilvia r. ezredes idegenrendészeti igazgató

A per tárgya: idegenrendészeti ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 23. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Pécsi Törvényszék 6.K.701.421/2021/22.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A állampolgárság állampolgár felperes részére - kérelme alapján - 2011. augusztus 30. napjától tartózkodási kártyát állítottak ki Magyarországon, a felperes 2014. március 11. napján a Cím2 szám alatti címen létesített lakóhelyet.

[2] Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Megyei1 Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2020. április 7. napján hatósági ellenőrzést indított, amelynek során a felperes részére megküldött nyilatkozattételi felhívás „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza az elsőfokú hatósághoz. Az elsőfokú hatóság emellett nyilatkoztatta a felperes magyar házastársát, aki előadta, hogy életközösségük 2014. januárban megszűnt, majd házasságukat a bíróság 2014. április 13. napján jogerősen felbontotta. Ezt követően az elsőfokú hatóság hivatalból idegenrendészeti eljárást indított, a felperest 2020. augusztus 4. napjára személyes megjelenési kötelezettséggel idézte, azonban az idéző végzés a felperestől „elköltözött” jelzéssel érkezett vissza. A felperes lakcímváltozást nem jelzett az idegenrendészeti hatóság felé.

[3] Az elsőfokú hatóság a 2020. augusztus 5. napján kelt 106-5-13609/3/2020-ÁT számú határozatával a felperes részére kiállított Szám1 számú, 2021. augusztus 30. napjáig érvényes állandó tartózkodási kártya megnevezésű okmányt visszavonta, a határozatot a felperessel hirdetményi úton közölte, amelyet 2020. augusztus 6. napjától 2020. augusztus 22. napjáig függesztettek ki, így a fellebbezési határidő 2020. szeptember 7. napján telt el. A határozat az elsőfokú hatóság hirdetőtábláján és az alperes honlapján is közzétételre került. A 106-5-13609/3/2020-ÁT számú határozat 2020. szeptember 8. napján véglegessé vált.

[4] A felperes 2021. június 9. napján jogi képviselője útján megkereste az elsőfokú hatóságot, kérte a tartózkodási kártya visszavonásáról szóló 106-5-13609/3/2020-ÁT

ügyszámú határozat megküldését, illetve tájékoztatást kért az ügyben. A megkeresésnek az elsőfokú hatóság 2021. június 15. napján a döntés megküldésével eleget tett.

[5] A felperes jogi képviselője útján, 2021. június 30. napján jogorvoslati kérelmet terjesztett elő a tartózkodási kártya visszavonásáról szóló 106-5-13609/3/2020-ÁT számú határozattal szemben. Fellebbezésében a Kúria 1/2019. Közigazgatási-munkaügyi jogegységi határozata (a továbbiakban: jogegységi határozat) folytán hivatkozott arra, hogy a jogi képviselő részére történő kézbesítés hiányában a joghatályos közlés nem állt be. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 92/C. § 24. pontja szerint alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 120. § (1) bekezdése alapján kérte elsődlegesen a döntés saját hatáskörben való visszavonását, másodlagosan a jogorvoslati kérelem fellebbezésként való elbírálását.

[6] Az elsőfokú hatóság a 2021. július 7. napján meghozott 106-5-19408/2/2021-ÁT számú végzéssel a felperes fellebbezését - elkesettségére tekintettel - érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A felperes által hivatkozott jogegységi határozat alapján a határozat kézbesítése tárgyában hangsúlyozta, hogy a tartózkodási kártya visszavonásáról rendelkező határozat meghozatalakor, illetve a korábbi idegenrendészeti eljárásokban a felperes személyesen, jogi képviselő nélkül járt el. Megállapította, hogy a fellebbezés előterjesztésére nyitva álló határidő utolsó napja 2020. szeptember 7. napja volt, így a 2021. június 30. napján benyújtott fellebbezés elkésett. Döntését a Harmtv. 88/Q. § (10) bekezdés a) pontjára alapította.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2021. augusztus 18. napján kelt 106-Át-17673/1/2021. számú végzéssel a fellebbezést elutasította és az elsőfokú végzést helybenhagyta. A végzés indokolásában rögzítette, hogy a felperes a fellebbezést elkésetten terjesztette elő, a mulasztás kimentésére igazolási kérelmet nem nyújtott be, így az elsőfokú hatóság döntése jogszerű. Az alperes a 106-Át-17673/1/2021. számú végzés indokolását a 2021. szeptember 6. napján kelt 106-Át-17673/2/2021. számú végzéssel - az egyes tényállási elemeket ismertető rész tekintetében - kijavította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperes keresetet nyújtott be az alperes kijavított másodfokú végzése ellen, kérte annak az elsőfokú végzésre is kiterjedő megsemmisítését, és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését, továbbá az alperes perköltségben marasztalását. A jogegységi határozatra hivatkozva hangsúlyozta, hogy a jogi képviselő részére történő kézbesítés minősül joghatályos közlésnek, amely hiányában a jogorvoslati határidők nem kezdődnek meg. Vitatta a tartózkodási kártya visszavonásáról szóló 106-5-13609/3/2020-ÁT számú határozatot is. Álláspontja szerint az idegenrendészeti hatóságnak nem volt lehetősége a tartózkodási kártya visszavonására, ezért kellő alappal terjesztette elő az elsőfokú hatósághoz az Ákr. 120. § (1)

bekezdésére alapított kérelmét, azonban azt sem az elsőfokú hatóság, sem az alperes nem vizsgálta, így a jogorvoslati kérelemnek csupán egy részéről döntöttek.

[9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[10] A Pécsi Törvényszék a 2022. február 17. napján meghozott 6.K.701.421/2021/22. számú ítéletében a felperes keresetét, mint alaptalant, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította. A jogerős ítélet indokolásában foglaltak szerint az idegenrendészeti hatóság határozata ellen benyújtott fellebbezés elkésett és a felperes igazolási kérelemmel nem élt, így az alperes döntése, a fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasítása jogszerű és megalapozott volt. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletben rögzítette azt is, hogy az igazolási kérelem előterjesztésének módja és ideje végképp nem a közigazgatási peres szakasz. Az Ákr. 120. §-a vonatkozásában rámutatott arra, hogy a hivatalból indított jogorvoslati eljárások közé tartozik, így a hatóság saját döntési kompetenciája, hogy a döntést visszavonja vagy módosítja, a hatóságot a felperesi beadvány vonatkozásában döntési kötelezettség nem terhelte.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokon meghozott közigazgatási cselekményre is kiterjedő hatállyal és az elsőfokú idegenrendészeti hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését. Másodlagosan kérte a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a másodfokú közigazgatási cselekményre is kiterjedő hatállyal és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Harmadlagos kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására irányult. Azonnali jogvédelem keretében halasztó hatály elrendelése iránti kérelmet is előterjesztett.

[12] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a) pontjának aa), ab) és ad) alpontja alapján kérte. Álláspontja szerint a befogadást elsődlegesen az indokolja, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától, konkrétan a 30/2017. és a 14/2017. számú közigazgatási elvi határozatoktól jogkérdésben eltér. Emellett hivatkozott arra, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlyú, társadalmi jelentőségű és a joggyakorlat egységének, továbbfejlesztésének biztosítása is indokolja a befogadást.

[13] A Kúria 30/2017. számú közigazgatási elvi határozata alapján hangsúlyozta, hogy a bíróság a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során csak a támadott határozatban megjelölt indokokat veheti figyelembe, míg a 14/2017. számú közigazgatási elvi határozat szerint a közigazgatási határozat indokolásának az ügy érdemére kiható hiánya nem pótolható az indokolás peres eljárás során történő módosításával. Előadta, hogy keresetében sérelmezte, hogy az elsőfokú hatóság, továbbá az alperes az Ákr. 120. § (1) bekezdésére alapított kérelméről nem döntött, arról a közigazgatási határozatok semmiféle álláspontot nem tartalmaznak, ugyanakkor arról az elsőfokú bíróság az ítéletében érdemben állást foglalt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem foglalhatott volna állást arról a kérdésről, amelyről az eljáró közigazgatási szervek nem döntöttek, hanem hallgattak, a bíróság ugyanis nem a kereseti kérelmeket bírálja el önmagában, hanem a közigazgatási cselekmények jogszerűségét vizsgálja a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között. Az Ákr. 120. § (1) bekezdésén alapuló felperesi kérelemről a hatóságok nem döntöttek, így a bíróságnak a közigazgatási cselekmények megsemmisítéséről kellett volna rendelkezni. Előadta, hogy a fellebbezésnek az Ákr. 120. § (1) bekezdéséhez kapcsolódó hivatkozásaira az alperes nem adott választ, így a fellebbezést nem bírálta el valamennyi kérelemre kiterjedően, ezáltal az alperes másodfokú döntése érdemi elbírálásra alkalmatlan volt, továbbá hivatkozott arra, hogy az Ákr. 120. § (1) bekezdésének értelmezésére és alkalmazhatóságára kifejtett bírósági álláspont is jogszabálysértő.

[14] Rámutatott, hogy a keresetében kifejtette, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmvtv.) rendelkezései alapján miért tartja jogszabálysértőnek a tartózkodási kártya visszavonásáról rendelkező határozatot, és arra figyelemmel kérte az Ákr. 120. § (1) bekezdése szerinti intézkedést, s már a fellebbezésében is előadta, hogy az Ákr. 120. § (1) bekezdésén alapuló indítványról a hatóság nem döntött, holott akár hivatalból is észlelheti a döntés jogszabálysértő voltát. Álláspontja szerint a bíróság nem dönthetett volna az Ákr. 120. § (1) bekezdéséről, mivel azt a közigazgatási hatóságok nem vizsgálták, így azt a bíróság szükségtelenül és idő előtt vizsgálta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[18] A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[19] A Kúria utal arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza.

[20] A Kúria hangsúlyozza, hogy jelen közigazgatási per tárgya az elkéshten benyújtott fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasításáról hozott elsőfokú végzés elleni fellebbezés alapján született másodfokú közigazgatási végzés volt, amelynek nem része a tartózkodási kártya visszavonásának, valamint az Ákr.-ben szabályozott valamely további, hivatalból induló jogorvoslati eljárás feltételeinek az értékelése. Ez a körülmény alapvetően meghatározza a felperes által hivatkozott befogadási okok vizsgálatát.

[21] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapított befogadási okok tekintetében megállapította, hogy a felperes a 30/2017. és a 14/2017. számú közigazgatási elvi határozatok lényegi tartalmára utalt ugyan, azonban az ügyek és a felmerült jogkérdések azonosságát nem mutatta be. A 30/2017. számú közigazgatási elvi határozat szerint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során csak a támadott határozatban megjelölt indokok vehetők figyelembe, és jogszerűtlen a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat, ha nem - vagy nem kellő részletezettséggel - tartalmazza a mérlegelés szempontjait. A fellebbezés elkéshttségének a megállapítása és az érdemi vizsgálati nélküli elutasítás nem mérlegelési jogkörben hozott döntés. Az Ákr. 120. § (1) bekezdése szerinti döntés módosítása vagy visszavonása a fellebbezési eljáráson túli, hivatalból induló jogorvoslati eljárás, amely feltételeinek vizsgálata, az arról való döntés nem kapcsolódik a fellebbezés elkéshttségének megállapításához, így az elsőfokú hatóságnak és az alperesnek a jelen per tárgyát képező végzésben azzal összefüggő döntési vagy indokolási kötelezettsége nem volt. E ténynek jogerős ítéletben való rögzítése, valamint a per tárgyát képező végzés jogszerűségének

vizsgálata nem vet fel a 30/2017. számú közigazgatási elvi határozatban foglalttal azonos jogkérdést.

[22] A felperes által nevesített 14/2017. számú közigazgatási elvi határozat rögzíti, hogy a közigazgatási határozat indokolásának az ügy érdemére kiható hiánya nem pótolható az indokolás peres eljárás során történő módosításával. A hivatkozott ügyben a nem pótolható hiányosság az érdemi döntés alapját képező tényállásban állt fenn, olyan összefüggésben, miszerint ismeretlen, korábban nem vizsgált, összetett rendszerek szerencsejátékként való minősítésének kérdésében csak komplex igazságügyi szakértői bizonyítás eredményeképpen hozható aggálytalan tényálláson alapuló jogszerű határozat. Ezzel szemben jelen perbeli esetben a fellebbezés elkésettségének megállapításához szükséges tényállásnak nem volt szakértői bizonyítás útján vagy más módon pótlandó, az ügy érdemére kiható hiányossága, az elkésett fellebbezéssel támadott határozat közlésének napját, a jogorvoslati határidő lejártát és a fellebbezés benyújtásának napját mind az elsőfokú hatóság, mind az alperes rögzítette. A felperes a kérelme/beadványa el nem bírált részeiben a tartózkodási kártya visszavonásáról hozott határozat vonatkozásában egy további, hivatalból indítható jogorvoslati lehetőség értékelésének hiányát kifogásolta, emellett tényállásbeli különbség az is, hogy az indokolás módosítására jelen per tartama alatt nem került sor. A fentiek szerint a 40/2017. számú közigazgatási elvi határozatban foglaltakkal azonos jogkérdés, így az attól való eltérés sem áll fenn.

[23] A Kúria a felperes által hivatkozott elvi határozatokhoz képest jogkérdésben való eltérés lehetőségét nem tudta megállapítani, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem látott módot.

[24] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja körében előadott befogadási okokkal kapcsolatban kiemeli, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.VII.37.025/2021/2., stb.), az meghaladottá vált. A Kúria megállapította, hogy a jelen per tárgyát képező közigazgatási döntés tekintetében, így a fellebbezés elkésettségének értékelésével és az alkalmazott jogkövetkezménnyel, azaz az érdemi vizsgálat nélküli elutasítással összefüggésben nincs olyan jogértelmezést igénylő, elvi jelentőségű jogkérdés, amelynek vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, továbbá nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn.

[25] A felperes további befogadási okként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontjára hivatkozott. E törvényi rendelkezés alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve az ügy társadalmi jelentőségére tekintettel a Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást. A jogkérdés különleges súlya állhat fenn, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, azaz a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége pedig különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadási ok fennállásának megállapítása igényli tehát, hogy a konkrét egyedi ügyben elfoglalt jogi álláspont ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással, hanem közvetve az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetére is iránymutatást adjon (Kfv.III.37.778/2020/2.). A perbeli ügyben e körülmények fennállását a Kúria nem látta megállapíthatónak, az adott ügýtípus, illetve az abban felmerült jogkérdések tömeges előfordulására a felperes nem utalt és azt a Kúria sem észlelte. A hivatkozott befogadási okok körében tehát az egyedi ügyön túlmutató jogkérdés különleges súlya és az ügy társadalmi jelentősége nem áll fenn.

[26] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára alapított befogadási ok fennállásának vizsgálata során rámutat arra, hogy a tartózkodási kártya visszavonásának feltételeit, az Szmtv. rendelkezéseit az alperesnek a fellebbezés elkészítése körében vizsgálnia nem kellett, miként az Ákr. 120. § (1) bekezdése szerinti döntés módosítása vagy visszavonása, mint hivatalból indítható jogorvoslati eljárás kérdésében sem kellett döntenie, a határozatában erről nem kellett állást foglalnia, így az azzal összefüggő eljárásjogi hivatkozások a keresettel támadott végzés érdemére nem hatnak ki. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében az Ákr. 120 § (1) bekezdésében foglalt jogorvoslati eljárásról nem rendelkezett, annak feltételeit nem vizsgálta, mindössze arra tért ki, hogy mindezt az alperesnek a keresettel támadott végzés meghozatala során miért nem kellett vizsgálnia. A bíróság általi vizsgálat hiányában a vizsgálat időelőttisége és szükségeltensége sem állhat fenn, így az ezzel összefüggő eljárásjogi hivatkozások nem valószínűsítik a jogerős ítélet vagy az elsőfokú bíróság eljárása tekintetében a felperes alapvető eljárási jogának sérelmét, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést.

[27] A Kúria úgy értékelte, hogy a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadhatósági okok a konkrét ügyben nem alapozzák meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felülvizsgálati eljárás során a Kúria elsősorban joggyakorlat fejlesztő és egységesítő tevékenységet folytat, a jogerős ítélettel összefüggésben jogegységesítésnek, kúriai iránymutatásnak vagy joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége nem áll fenn, különleges súlyú, társadalmi jelentőségű jogkérdést a Kúria nem azonosított, alapvető eljárási jogsérelem nem valószínűsíthető, továbbá a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés sem állapítható meg.

[28] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[29] A felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadására tekintettel annak érdemi elbírálására nem kerül sor, ezért a Kúria a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmének az elbírálását mellőzte.

Záró rész

[30] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[32] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. május 11.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hajnal Péter s.k.
bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.
bíró

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelével: